

Isaszeg, 1889. március 1. – Isaszeg, 1949. február 7.

Földmunkáscsaládból származott, szülei zsellérek voltak. Hat elemi végzett. 1908-ban, mint munkás a Magyar Államvasutak szolgálatába lépett. 1912-ben véglegesítették, és a ferencvárosi teherpályaudvarra helyezték váltókezelőnek. Munka után Isaszegen harmadában kukoricát kapáltak és részes aratást vállaltak a feleségével. Baloldali, szocialista beállítottsága miatt összeütközésbe került állomásfőnökével, aki azért is megintette, mert a Népszavát olvasta. Főnöke határozott kívánságára 1934-ben vezetéknévét Rózsahegyire változtatta. 1935-ben betegsége miatt nyugdíjazták. Ezután földműveléssel foglalkozott, 1,5 kat. hold földjéhez még ugyanannyit vásárolt, és azon gazdálkodott. Nehéz körülmények között éltek.

1939-ben belépett a Független Kisgazdapártba. 1945-ben újjászervezte a párt helyi szervezetét, amely elnökké választotta. A helyi nemzeti bizottság elnöki tisztét is betöltötte, és tagja volt a földigénylő bizottságnak. 1945-ben községi bírónak választották. Együttműködött a szociáldemokrata és a kommunista pártszervezetek helyi vezetőivel. 1945. november 4-én a Pest-Pilis-Solt-Kiskun és Bács-Bodrog vármegyei választókerületben nemzetgyűlési képviselővé választották. 1947-1948-ban a Duna-Tisza Melléki Gazdák Beszerző és Értékesítő Szövetkezete igazgatóságának tagja. 1948-ra mind súlyosabb betegsége rákényszerítette, hogy visszavonuljon a közéletől; pár hónap múlva meg is halt.